

[Aksel Larsen.]

færdselsåre eller en gennemfærdselsåre her i København, nemlig H. C. Andersens Boulevard. Den er ganske vist ikke anlagt alt for klogt efter min ringe mening, fordi den, om jeg så må sige, går ud og ind ligesom kong Volmers reb. Men for at gøre det yderligere vanskeligt besluttede man sig til, at linje 19 skulle svinge fra H. C. Andersens Boulevard over til Vester Voldgade og Stormgade og tilbage igen til H. C. Andersens Boulevard, hvorved man generer trafikken mest muligt og naturligvis gør trafikken på linje 19 ruten for langsom. Nu ser det ud til, at man er indstillet på at slagte linje 19, og så er det problem naturligvis klaret. Men det er i hvert fald for mig at se en dumhed, man har begået, og hvis man får dette trafikråd, håber jeg, man undgår den slags dumheder i fremtiden og i det hele taget søger at løse problemerne som helhed ud fra en samlet plan, således at ikke særlige sporvejsinteresser, særlige businteresser, særlige S-baneinteresser eller eventuelt særlige undergrundsbaneinteresser kommer til at dominere.

Jeg tør ikke erklære mig for sagkyndig med hensyn til, hvorvidt man kan undlade at bygge undergrundsbanen i København. Sådan som man har forsømt denne bys udvikling, hvad trafikårer angår, ser det ud til at være meget svært at klare sig uden visse undergrundsbanelinjer. Det er muligt, man kan klare sig uden dem, men så kommer man i hvert fald til at tage fat på at virkeliggøre den generalplanskitse, der for mange år siden blev udarbejdet i Københavns kommune — men som man ikke har taget fat på at virkeliggøre endnu — således at trafikken kan klare sig på jorden. At vi inden for en overskuelig fremtid skulle kunne klare trafikken i luften, tror jeg nu ikke på. Men det er naturligvis altså sammen noget, som kan og bør overvejes dels i det udvalg, der formentlig bliver nedsat, og hvor der ikke tilstedes os adgang trods vor uhyre store sagkundskab, dels af de sagkyndige på mange områder.

Lad mig så slutte med endnu en gang at sige, at vi synes, at opgaven må løses. Vi synes, at der her er givet et grundlag for opgavens løsning, som i allerhøjeste grad er brugelig, og at vi absolut håber, at ikke

forskellige lokalpatriotiske og andre snævre synspunkter eller interesser skal forhindre, at opgaven bliver løst så hurtigt som muligt, skal forhindre, at man så hurtigt som muligt gennem oprettelsen af trafikrådet og samlingen af Københavns nærtrafik under én hat får bragt orden i det delvise kaos, der hidtil har hersket.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, som har givet tilslutning, i hvert tilfælde tilslutning til det princip, der ligger bag dette lovforslag, og det er jo stort set samtlige ordførere, forstår jeg, med undtagelse af det ærede medlem hr. Carsten Raft, som udtrykkeligt sagde, at man skulle ikke vente noget særlig stærkt medarbejde fra det konservative folkeparti til løsningen af det foreliggende problem på den basis, som lovforslaget giver. Jeg kan ikke sige andet, end at nu afdøde fhv. indenrigs- og boligminister Aksel Møller formentlig ikke i 1950 har haft særligt kendskab til det ærede medlem hr. Carsten Rafts evner til at løse et sådant problem, for så ville det have været meget nemmere at lade være med at nedsætte kommissionen og blot have bedt det ærede medlem hr. Carsten Raft om at klare problemet. Som det ærede medlem sagde: lad 3-4 raske mænd koordinere trafikken og snakke lidt fornuftigt med dem, der har med det at gøre.

Jeg beklager, hvis det virkelig er rigtigt, at det skulle være sådan, men jeg tror det nu ikke. Dertil kommer, at jeg heller ikke rigtig forstår, at det ærede medlem hr. Carsten Raft taler på det konservative folkepartis vegne fuldt og helt, fordi der jo, som det blev oplyst af det ærede medlem hr. Lannung, i kommissionen, som jo har afgivet en enstemmig betænkning, sidder fremtrædende konservative folk som administrationschef Stochholm, borgmester Stæhr Johansen og borgmester Estrup. Det ville jo egentlig være mærkeligt, at så fremtrædende konservative folk, der hver på sit felt inden for det område, vi her diskuterer, må siges at være sagkyndige, kan have en stik modsat opfattelse af den, det ærede medlem gav udtryk for. Men det er der jo ikke noget at gøre ved; vi må affinde os med det, hvis man virkelig inden for den